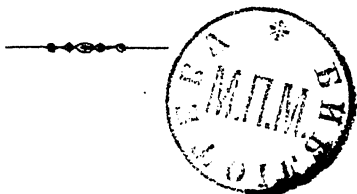

Hoorerahwa Selsiline.

Tähtjamad seadused wiisaka tõmbede üle.
Soowi salmid, mida albumisse kirjuta-
takse. Onnesoovimised ja armastajate
salmikud. Kristinimede- ja wärwide-tähen-
dused. Loosi-, wanaduse-, õnne ja küsi-
miste mängid ning nalja prohwet.

Trükitud M. Tõnisson'i kuluga.

Дозволено Цензурою. — Дерптъ, 28. Апрѣля 1892 г.

Типографія А. Зейдельберга въ Вейсенштейнѣ.

Sissejuhatuses.

Moistliku oleku kohta üleüldiselt.

Kes teistega ümberkäimises iga sõna ja teu eest püüab hoida, mis haritud olekud, wiisakat kombet ja õrrna tundmust wõiksidwad haawata, seda nimetatakse auupakklikuks; harib ta seda auupakkumist kuni täiuseni, nõnda et tema oma tublidust nagu tähelegi ei näita panewat ja peenikesel, peaaegu tähelepanemata wiisil teiste mehisust walge ette tõmbab, siis on tema wiisakas; tuleb nüüd sinna juurde weel puhatus, peenike wälimine olek, ilus keha hoidmine, korralised riided, siis ütleme meie, sellel mehel on haritud kombed. Sellest on näha, et inimene auupakklik,

ilma wiisakufeta, ehk mõlemad ühtlase wõib olla, kuna tal ometi tõsine haridus puudub. — Siin raamatus on pealkirja all: „Tähtjamad mõistliku ja wiisaka kombete üle“ mõned eeskirjad antud, kudas inimene wiisakalt wõib olla, ilma et roomamist ehk kõrkust awaldaks, mille läbi ta ennast jeltkonnas naeru wääriliseks wõib teha.

Esimene nõudmine wälimise hariduse kohta on: hoolas ihu rawitsemine ja puhtus. Tublidus, woorus ja hinge auusus on igaš kohtas kallid, teewad iga inimest lugupeetawaks; aga kas ei pea tunnistama, et nende wäärtus kauni wälimise nähtuse ja wiisaka oleku läbi weel palju alendud saab? — Selle tähele paneb, mis auupakkumine ja hea kombe ette kirjutamad, on igaihele tarwilik. Ei wanadus, rikkus ega meie elu seisus tohi meile lubada, nendest eeskirjadest mööda minna. Kes jeda tähelepanemata jätab, see saab oma hooletuse tuju warssi tunda: tema saab jeltkonnas teistest naeruks peetud, põlatud ja wiimaks koguni sealt wälja heidetud. Sarnast lugu on juba küllalt ette tulnud ja tuleb weelgi.

Mõistliku oleku kohta seltskonnas.

Kui wiisaka oleku uurimine igapähele tarwiline on, siis on tema seda suuremal määdul weel neile patu- tud, kellel elus weel mingit kindlat seisupaika ei ole, mida üks niisugune alles seltskonnas ja selle liikmena eneselle piab püüda. Mingi asi ei tee noore, edasi- püüdjä mehele enam kahju, kui wiisaka kombete was- tuline olek; tähtsast waimuannetest, suurtest teadus- test ja kaunist osatusest hoolimata ei saaks tema ilalgi seda kätte, mis teine muidu kõigiti alam aga kombete poolest wiisakas mees saada suudab. Muupakkumine ja heakombeline olek on sagedaste koguni ainukene ja ometi esimene soowitus, mis meie ühes toome, niipea kui inimestega kokku juhtume, kellele meie täieste tund- matad oleme. Sellepärast on siis väga tarwiline asi, et seltskonnas wiisakuse seadusi tähele panna. Sinna liiki langeb see, et iga inimesega seltskonnas tema haridust, seisust ja wanadust mööda kõneldatakse. Nii- samuti ei püüta mitte oma teadustega hiilgada ja teisi wähema teaduselisi oma kõrgemal olekut tunda lasta. On mõnel nalja ainet, siis võib ta sellega teiste aega lõbustada, aga ärgu tehku mitte, nagu see ena- mesti noorte inimeste mood on, teisi inimesi oma naljade läbi naeru põhjusel. Nali piab päikese kom- bel paistma ja soojendama, aga mitte tuleleegi kom- bel kõrwetama.